

Aar, jeg har beskæftiget mig med dansk Politikk, har jeg altid ønsket, at vi maatte opnaa det Resultat at komme bort fra Alderdomsunderstøttelsen i den Form, vi har den, og komme over til faste Satser. Som jeg før har udtalt fra dette Sted, har jeg bevæget mig ikke saa helt lidt blandt Smaakaarsfolk, og jeg ved, at der i de Kredse er mange, som glæder sig over at komme bort fra det frie Skøn over til faste Satser. Jeg haaber, at dette Lovforslag, som jeg betragter som et stort socialt Fremskridt, maa blive ført ud i Livet paa en saadan Maade, at det maa blive til Gavn og Glæde for de gamle her i Samfundet, og jeg anbefaler alle her i dette høje Ting at stemme for Lovforslaget i Landstingets Affattelse. Jeg mener ikke, at de Ændringer, der er foretaget, er af en saadan Natur, at vi har nogen Grund til at forhale Forhandlingen om denne Sag, lad os gennemføre den her i Dag ved den endelige Afstemning.

Rode: Da Lovforslaget forlod dette Ting, var det en svag Gennemførelse af et betydningsfuldt Princip, en Gennemførelse saa svag, at den paa mange Steder havde udsløttet eller næsten udsløttet Princippet, en utilfredsstillende Gennemførelse paa mange Maader, saaledes at Hovedtankerne ikke vilde kunne komme til fuld Gyldighed. En Hovedtanke i Lovforslaget var i alt Fald for et Par Aar siden den, at Loven skulde virke som en Tilskyndelse til Spar-sommelighed. Dette var stærkt afsvækket, da Lovforslaget forlod Folketinget. Nu vender Lovforslaget tilbage til os, efter at være blevet yderligere svækket i Landstinget. Taksterne var knebne, da vi vedtog dem, og derfor maatte vi lægge megen Vægt paa, at Adgangen til at yde en Forhøjelse, hvor det var nødvendigt, blev saa rummelig som vel muligt. I sidste Øjeblik ved tredje Behandling lykkedes det os i Udvalget at gennemføre en Form, hvorunder man havde Sikkerhed for, at et yderligere Tilskud kunde ydes i alle væsentlige Tilfælde, hvor dette maatte være af paatrængende Nødvendighed. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har nævnt den Form, vi den Gang enedes med andre Partier her i Tinget og med den højtærede Indenrigsminister om. Denne Form er nu fraveget paa en saadan Maade, at Sikkerheden ikke længere er til Stede, og den eneste Fortrøstning til, at det dog ikke skal gaa galt, maa Hr. Borgbjerg bygge paa en Udtalelse af den ærede Ordfører (Hedegaard) om en Fortolkning, hvorved i

Virkeligheden Lovens Ordlyd ikke følges, men Ordlyden i det af Folketinget vedtagne følges. Det er meget beklageligt, at den højtærede Indenrigsminister ikke har kunnet opretholde den sidstnævnte Affattelse af Lovforslaget, saaledes at han ikke behøvede en Fortolkning og saaledes, at man havde Sikkerhed for den rigtige Gennemførelse.

Under disse Forhold er det selvfølgelig ogsaa beklageligt, at Adgangen til Hjælp af Hjelpekassen er helt udelukket. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i, at i Princippet er det foreneligt med Aldersrentetankens fulde Gennemførelse, at ingen andre Kasser træder til. Men vi har nu her en Lov, der er affattet saaledes, at en gammel, som er svækket — ikke ved Sygdom, men paa anden Maade — i en saadan Grad, at han ikke kan nøjes med Aldersrenten, kun ved en human Fortolkning, som vedkommende Kommunalbestyrelse ikke behøver at gennemføre, kan faa Tilskud til Taksten. Hjelpekassen er lukket for ham. I et saadant Tilfælde kan vedkommende gamle blive afskaaret fra at faa, hvad der er absolut fornødent.

Jeg beklager ogsaa den foretagne Forandring af Bestemmelsen vedrørende Overgang fra den nuværende Alderdomsunderstøttelse til Aldersrente i Tilfælde, hvor Understøttelsen for Tiden er højere, end Renten vil blive.

Med Hensyn til Alderen har man selvfølgelig ikke i Landstinget gjort noget Skridt for at gøre Overgangen fra Alderdomsunderstøttelse ved 60 Aar til Aldersrente ved 65 Aar lempeligere, paa ingen Maade. Med Hensyn til Adgangen til i Undtagelsestilfælde at indrømme Aldersrente allerede ved 60 Aar har man paa højst ejendommeligt Maade skærpet Betingelserne. Da Lovforslaget forlod Tinget her, var Betingelsen den, at i Undtagelsestilfælde kunde der med Indenrigsministerens Samtykke ydes en 60-aarig Aldersrente. Det er ikke nok nu. Nu kræves $\frac{3}{4}$ Stemmer i Kommunalbestyrelsen derfor, altsaa kvalificeret Flertal — det nuværende Regeringsflertal har ikke tidligere været Tilhænger deraf —, men dette kvalificerede Flertal er endda ikke nok, man har kombineret den med Indenrigsministerens Samtykke. Det vil sige, at Indenrigsministeren kan ikke give Samtykke til at give Alderdomsunderstøttelse til en 60-aarig, hvis der ikke er $\frac{3}{4}$ Majoritet i Kommunalbestyrelsen, men derimod kan han, selv om der er $\frac{3}{4}$ Majoritet i Kommunalbestyrelsen, nægte det. Det er en